ul. Francesco Nullo 8/4 31-543 Krakow
Email: biuro@oirp.krakow.pl, tel. 12 410 84 00

18.10.2012 obowiązuje od

Spotkanie z WŁADYSŁAWEM SZCZEPAŃSKIM. Kraków, 26 października /piątek/ o godzinie 18.00

GALERIA CENTRUM

NOWOHUCKIE CENTRUM KULTURY

31-913 Kraków, al. Jana Pawła II 232 tel.(012)644 43 80 fax.(012) 644 76 00

www.nck.krakow.pl galeria@nck.krakow.pl

zapraszamy na spotkanie z

WŁADYSŁAWEM SZCZEPAŃSKIM

Autorem wystawy rysunku

Usquqe ad finem

26 października /piątek/ o godzinie 18.oo
w Nowohuckim Centrum Kultrury, Kraków al. Jana Pawła II 232
wystawa otwarta **6.10 - 6.11.2012** roku

Władysław Szczepański

Urodził się w 1951 roku we Lwowie. Studia artystyczne na Wydziale Grafiki w Wyższej Szkole Poligraficznej we Lwowie. Dyplom w 1977 r. Obecnie jest profesorem zwyczajnym w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Uprawia twórczość w zakresie rysunku i malarstwa, a także grafiki.
Brał udział w wielu wystawach krajowych i międzynarodowych w Polsce, Belgii, Czechach, Macedonii, Niemczech, Rumunii, Słowacji, Szwecji, na Ukrainie, Węgrzech i we Włoszech.
Jego prace znajdują się w zbiorach muzeów i galerii w kraju i za granicą. Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień za twórczość artystyczną.
Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków.
Twórczość artysty znalazła uznanie publiczności i spotkała się z przychylnymi opiniami specjalistów i znanych krytyków w Polsce. O jego dokonaniach pisali m.in.: Jan J. Aleksiun, Jolanta Antecka, Łukasz Heyman, Irena Huml, Magdalena Hniedziewicz, Łukasz Kossowski, Jerzy Madeyski, Ryszard Otręba, Sonia Pietrowskaja, Stanisław Rodziński, Stefan Szlachtycz, Andrzej Trybunalski i Wiesława Wierzchowska. Od roku 1979 prezentował prace na kilkudziesięciu wystawach indywidualnych.

W roku 2000 Jerzy Madeyski, znany krakowski historyk i krytyk sztuki, napisał:
„(...) Artysta stworzył nadrealną lecz i metafizyczną zarazem rzeczywistość. Rozświetloną zjawiskowym światłem i przepojoną uporczywym pragnieniem dotarcia do istoty rzeczy, do zjawisk, sięgających poza empiryczne doświadczenie. (...)"
Kilka lat później, w 2011 roku Andrzej Trybunalski pisał:
„(...) Oglądane prace upewniają nas, że obrazem istoty człowieczeństwa nie jest nigdy żaden wymyślony kształt, ale może nim być, skłaniająca do refleksji, pustka, którą człowiek czasami pozostawia po sobie. (...)"